

ACC. N:R M. 13474: 1-4.

Landskap: Skåne Upptecknare: Martin Eriksson, Gydebo
Härad: Ingelstad Berättare: " " "
Socken: Borby Berättarens yrke: f. d. lantbr.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1878 i Borby

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Nösklagornas sång o. magi vid tvöskning
s. 1-4. LUF 58.

Tröskelagerernas sång. Om i timrade
logar. Fanns någon särskild anordning
för att ge bättre klang kan jag inte säga
då jag aldrig tröskat på någon sådan
loge. Jag tycker det skulle vara bra nog
att slå på plankorna. Vi hade två logar
hemma hos far, de var båda hårdslagna av
lera. Några tröskelånger har jag aldrig hört,
men när jag som femton åring första gån-
gen skulle börja lera med slagan, så hade
far satt upp en stor lägga på den norra lo-
gen, det var konst, så slog far bara upp
i tomten och jag fick följa med på min sida,
vi stod ja på var sin sida om läggan,
den var ju hög så vi knapt såg varandra
när vi stod vid varsin sida om den. Sen var
det till att slå på samma sätt om igen. Far
kallade det att treslå läggan, det var för att

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 58

1

kommet inte skulle flyga så ikring. Ja så var det att sparka in den i sidorna, den hade då blivit betydligt lägre, så var det till att tröska i botten en tre eller fyra gånger eller tills halmen var ren för gjäd! Då hade ju också min mössa rest av några gånger, plöjen ville ju gärna plöcka av henne. Sen var det till att rista upp halmen och stoppa den bakom sig, för att sedan lösa undan. Då var det till att lösa säden bort till en av hökarna på logen, och sen var det till att sätta på en ny lägga. Ja så var det till att hålla på hela dagen, när man sen skulle lägga sig om kerällen kunde jag gott sjungit som det stod i en av våra spolesånger när jag trött till vila går, för det var som om jag sjunkit djupt ner i ejderden, en sån vila jag komma med

detsamma jag lagt mig. Men man vände sig ju, vänt var det när man skulle ha vesträ handen löse, man var ju annars högerskönt, men man lärde sig ju det också. Så var det att hålla på varje dag intill jul då var det mesta uttröskat. För att hinna med det gick man börja vid kvällen om morgnarna, så det var till att så en ottemad innan man gick på logen. En episod som senare inträffade kan jag även tala om, jag var då väl en 18 år det hade nästing tagit vid mina öron så jag var rent döv hörde ingenting på en tre veckor, det kändes konstigt att stå på logen och tröska, jag hörde inte något ljud när vi slog i loggolfvet, men jag var ju då utlärd tröskeman, hade hållit på i tre vintrar så det gick ju bra ändå. Det var ju inte att vara pjäskig, det var

ju aldrig frågan om att söka läkare.
Det går väl över när det lär varit så extid
merre far och mor. Men jag köpte en liten
glasspruta nere hos handlaren och sen skuta
jag kall vatten i begge öronen om kvällarna,
så höllde jag på några dagar, så var
det en dag jag stod på logen, med ett
ända sett fick jag hörseln igen, jag sprutade
till ett halmstrå det smäl som ett skott,
och sen när vi började tröska det var som
kanonskott, men det vara bara ett par dagar
jag hörde så bra, sen blev ju hörseln normal
igen. Men jag beklagar alla som hör litet
för det fick jag föröpa hur det skändes de
vepsorna jag varit alldeles dö. Vad
slagorna såde ja jag skulle de såde håll taften
ty kunde man inte det då var det tröttsamt. Jag säg
aldrig för iaktaga någon åtgärd till förhinderande av tröttsamt.